

РЕШЕНИЕ

№51

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 15 февруари 2012г.

Административен съд-Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на първи февруари две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура–Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 23 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Директор на Дирекция „Инспекция по труда” (ИТ) – Софийска област против решение № 859 от 11.11.2011г. на Районен съд- Перник, постановено по НАХД № 947 по описа на съда за 2011г..

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление № 23-2302336 от 22.03.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” (ИТ) – Софийска област, издадено срещу ЕТ***, гр. П.*** като за същото нарушение-по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5000 лв., която е намалена на 300 лв., поради преквалифициране на нарушението като маловажно по смисъла на чл. 415в от КТ.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд-Перник е неправилно и незаконосъобразно. От касационния съд се иска да отмени първоинстанционното решение и да се произнесе по съществото на спора, като остави в сила процесното наказателно постановление. В съдебно заседание жалбоподателят, не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата, ЕТ***, гр. П.*** не се явява в съдебно заседание, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че решението на районен съд е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения в производството по налагане на административно наказание, конкретно при съставяне на АУАН. АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя и не му е предявен, както и че в акта липсва дата на извършване на нарушението.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата

инстанция не са представени нови писмени доказателства за установяване на обстоятелства във връзка с посочените касационни основания.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира, че решението е неправилно, поради допуснати съществени процесуални нарушения.

Разгледана по същество жалбата срещу първоинстанционното решение е неоснователна, но не по причините, изложени в нея, а по следните съображения:

Районен съд - Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото на база на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна описаното в НП нарушение е прието за безспорно установено. При така установената фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и 57, ал. 1 от ЗАНН, от компетентни органи и без допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи издадения правораздавателен акт или ограничаващи правото на защита на наказаното лице, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение.

Настоящата касационен състав не споделя изводите на районния съд относно липсата на съществени процесуални нарушения в производството по налагане на административно наказание. В хода на касационна проверка се установи наличие на допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, ограничило правото на защита на наказаното лице, което е абсолютна предпоставка за отмяна на атакуваното НП само на процесуално основание. Мотивите на касационната инстанция са следните:

ЗАНН съдържа абсолютни правила и изисква строга формалност по отношение на реда за поставяне на начало и водене на административнонаказателно производство, категорични във връзка с необходимостта от лично възприемане на действията на актосъставителите от нарушителите – физически лица, еднолични търговци или юридически лица и личното предявяване и полагане на подпис в АУАН от нарушителя и тези формалности са свързани правото на нарушителя да възрази и да се защити своевременно.

Съгласно правилото на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН независимо, че АУАН може да съставен и в отсъствие на нарушителя, актосъставителят има абсолютното задължение да подпише акта, да го предяви на нарушителя, който след като се запознае с неговото съдържание също следва да го подпише. Подписите на актосъставителя и на нарушителя са от изключителна важност за законосъобразността на поставяне началото на административнонаказателно производство и липсата на който и да е от тях се отразява на съдбата на акта. В настоящия случай от представения по делото акт е видно, че същият не е предявен на нарушителя и липсва подпис. Смесът на подписа на нарушителя е той да се запознае със съдържанието на акта и с нарушението, което му се вменява, за да може да се защити и евентуално да възрази срещу обвинението, което му се „повдига”, тъй като съставянето на акт за установяване на административно нарушение има точно тази функция – официално обвинение в извършване на административно нарушение. Нарушителят е в правото си да се защити още от самото начало на образуваното срещу него административнонаказателно производство, от което в случая е бил лишен. По преписката липсват данни да не е имало възможност актът да бъде предявен, и като следствие това да е бил изпратен по пощата на лицето с обратна разписка, или в случай,

че лицето не е било намерено на посочения от него адрес на управление, връчването да е било извършено чрез поставяне на съобщение за съставяне на акта, подлежащ на връчване, на таблото за обявления и в интернет страницата на съответния орган, каквото е специалното правило на чл. 416, ал. 3 от КТ.

Прави впечатление, че районния съд е приел, че на 10.02.2010г. АУАН е предявен на законния представител на дружеството-управителя Богомил Георгиев за запознаване и подписване. От събраните писмени и гласни доказателства е видно, че на 10.02.2010г. липсват каквито и да било извършвани действия от административно наказващия орган, най-малкото предявяване на АУАН, поради което изложените мотиви в тази връзка в съдебния акт не се основават и не кореспондират със събраните доказателства.

На следващо място процесният АУАН не е съставен и при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, за да се извършва проверка в тази посока. Наказващият орган има вменено задължение, съгласно правилото на чл. 52, ал. 2 от ЗАНН, ако установи, че актът не е бил предявен на нарушителя (което се удостоверява с подпис) да го върне веднага на актосъставителя, а не да издава наказателно постановление, като в случая е нарушена посочената правна норма. Нарушението и на тази правна норма, тук от административнонаказващия орган, заедно с по-горе описаното нарушение по предявяване и връчване на АУАН, опорочава абсолютно процедурата по налагане на административно наказание, което е основание за отмяна на процесното НП само на процесуално основание. Представеният от административнонаказващия орган по преписката АУАН не съдържа подпис на нарушителя, нито по отношение на предявяването, нито във връзка с връчването. Може в правния мир да съществува подписан и предявен АУАН, но настоящата инстанция е инстанция по доказателствата и се произнася само по доказателствата, който са в кориците на делото. Всичко това води до извод за непредявяване на акта на нарушителя за запознаване с неговото съдържание, с което правото на защита на наказаното лице е съществено ограничено, поради което образуването срещу него производство от процесуална гледна точка не може да се счита за започнало. Нарушението на тези правила е съществено, тъй като води до ограничаване на правото на защита на дружеството жалбоподател и не биха могли да се санират в последващ стадий на административно-наказателното производство. Връчването на АУАН на нарушителя, цели да гарантира възможност да се запознае със съдържанието на АУАН, да изложи обяснения или възражения по него, както и да направи такива в законоустановеният срок по чл. 44 от ЗАНН от подписване на акта. Безспорно посочените императивни разпоредби свързват връчването на акта и подписването единствено и само с нарушителя-административно-наказателноотговорното лице, т. к. всички последващи права и задължения са свързани с него, най-вече реализирането на правото му на защита в пълен обем. Налице е съществено нарушение чрез невръчването на акта на нарушителя. С оглед на това настоящата инстанция приема, че не е спазена формата по валидиране действията на актосъставителя, което лишава АУАН от спазване на изискванията да има редовно започнало и проведено административно наказателно производство против лицето сочено за нарушител. Процесуалните действия не могат да бъдат санирани с обратна сила.

Във връзка с твърдяната липса на датата на извършване на нарушението, настоящият съд не открива такъв пропуск.

С оглед изложените съображения, настоящият състав, при извършената проверка по чл. 218 АПК, намира атакуваното решение за неправилно и като такова следва да бъде отменено. Пороците му съставляват съществени процесуални нарушения, които не могат да бъдат поправени пред касационната инстанция или чрез връщане за ново разглеждане

от друг състав. Поради това, решението следва да бъде отменено изцяло, поради съществени нарушения на процесуални правила и постановено друго, с което се реши делото по същество с отмяна на издаденото наказателно постановление.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 859 от 11.11.2011г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД № 947 по описа на съда за 2011г., с което изменено наказателно постановление № 23-2302336 от 22.03.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област, издадено срещу ЕТ***, гр. П.*** като за същото нарушение - по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда, наложеното административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5000 (пет хиляди) лв. е намалено на 300 (триста) лв., поради преквалифициране на нарушението като маловажно по смисъла на чл. 415в от Кодекса на труда,

като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 23-2302336 от 22.03.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” (ИТ) – Софийска област, издадено срещу ЕТ***, гр. П.*** с което за нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда е наложено административно наказание, имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляди) лв. на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/П/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/